

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Nikolay Kantarev mod Balgarska Narodna Banka (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-571/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — indskudsgarantiordninger — direktiv 94/19/EF — artikel 1, nr. 3), litra i) — artikel 10, stk. 1 — begrebet »indisponibelt indskud« — en medlemsstats ansvar i forbindelse med skader, der er forvoldt borgerne som følge af tilsidesættelser af EU-retten — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten — medlemsstaternes procesautonomi — princippet om loyalt samarbejde — artikel 4, stk. 3, TEU — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2018/C 436/03)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nikolay Kantarev

Sagsøgt: Balgarska Narodna Banka

Konklusion

- 1) Artikel 1, nr. 3), og artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009, skal fortolkes således, at de er til hinder for dels en national lovgivning, hvorefter konstateringen af indskuddenes indisponibilitet afhænger af kreditinstituttets insolvens og af tilbagekaldelsen af dette instituts banktilladelse, dels, at de i disse bestemmelser fastsatte frister til at fastslå indskuddenes indisponibilitet og til at tilbagebetale disse indskud fraviges med den begrundelse, at det er nødvendigt, at kreditinstituttet er sat under skærpet tilsyn.
- 2) Artikel 1, nr. 3), litra i), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, skal fortolkes således, at den kompetente nationale myndighed ved en udtrykkelig vedtagelse skal konstatere, at indskuddene er indisponible i denne bestemmelses forstand, og denne indisponibilitet kan hverken udledes af andre handlinger, såsom den af Balgarska Narodna Banka (den bulgarske nationalbank) truffne beslutning om at sætte Korporativna Targovska Banka under skærpet tilsyn, eller lægges til grund med henvisning til omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede.
- 3) Artikel 1, nr. 3), litra i), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, skal fortolkes således, at konstateringen af et bankindskuds indisponibilitet i denne bestemmelses forstand ikke må gøres betinget af, at indehaveren af dette indskud forinden forgæves har anmodet om at hæve midlerne hos det pågældende kreditinstitut.
- 4) Artikel 1, nr. 3), litra i), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, har direkte virkning, og bestemmelsen udgør en retsregel, hvorved det tilsigtes at give borgerne rettigheder, der gør det muligt for indskydere at anlægge søgsmål med påstand om erstatning for det tab, der er blevet forvoldt som følge af den sene tilbagebetaling af indskuddene. Det tilkommer den forelæggende ret dels at efterprøve, om den manglende konstatering af indskuddenes indisponibilitet inden for den i bestemmelsen fastsatte frist på fem hverdage til trods for, at de i denne bestemmelse klart fastsatte betingelser var opfyldt, under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder udgør en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse i EU-rettens forstand, dels om der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem denne tilsidesættelse og den skade, som en indskyder såsom Nikolay Kantarev har lidt.
- 5) Artikel 4, stk. 3, TEU samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at når der ikke foreligger nogen specifik procedure i Bulgarien til at drage denne medlemsstat til ansvar for skader, som følger af en national myndigheds tilsidesættelse af EU-retten:

- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der fastsætter to forskellige retsmidler, der vedrører forskellige domstoles kompetence, og som er ledsaget af forskellige betingelser, forudsat at den forelæggende ret fastslår, om en national myndighed såsom den bulgarske nationalbank i lyset af national ret skal ifalde ansvar på grundlag af *Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi* (lov om statens og kommunernes ansvar for forvoldte skader) eller *Zakon za zadalzhniata i dogovorite* (lov om forpligtelser og kontrakter), og forudsat at begge disse retsmidler iagttager ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet
- er de til hinder for en national lovgivning, der undergiver borgernes ret til at opnå erstatning den yderligere betingelse, at den pågældende nationale myndighed skal have forvoldt skaden forsætligt
- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der undergiver borgernes ret til at opnå erstatning en betingelse om, at borgerne fører bevis for, at der foreligger culpa, forudsat at culpabegrebet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, ikke går videre end begrebet »tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse«
- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der fastsætter betaling af et simpelt gebyr eller et gebyr, der står i forhold til tvistens værdi, forudsat at betalingen af et simpelt gebyr eller et gebyr, der står i forhold til tvistens værdi, ikke er i strid med effektivitetsprincippet, henset til gebyrets størrelse og betydning, henset til spørgsmålet om, hvorvidt den hindring, som gebyret eventuelt udgør med hensyn til adgangen til domstolsprøvelse, er uoverstigelig eller ej, henset til dens obligatoriske karakter og henset til mulighederne for fritagelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, og
- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der undergiver borgernes ret til at opnå erstatning en betingelse om, at den forvaltningsretlige handling, der ligger til grund for skaden, annulleres forudgående, forudsat at dette med rimelighed kan kræves af den skadelidte, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Oglu Ahmedbekov mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-652/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse — standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — artikel 3, 4, 10 og 23 — ansøgninger om international beskyttelse indgivet særskilt af medlemmerne af samme familie — individuel bedømmelse — hensyntagen til trusler mod et medlem af familien ved den individuelle vurdering af et andet familiemedlems ansøgning — gunstigere standarder, som kan opretholdes eller indføres af medlemsstaterne for at udvide asylet eller den subsidiære beskyttelse til medlemmerne af familien til personen med international beskyttelse — bedømmelse af årsagerne til forfølgelse — aserbajdsjansk statsborgers deltagelse i et sagsanlæg mod sit hjemland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol — fælles procedurestandarder — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — retten til effektive retsmidler — fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse — årsagerne til forfølgelse eller faktiske forhold fortiet for den besluttende myndighed, men påberåbt i forbindelse med sagen anlagt til prøvelse af denne myndigheds afgørelse)

(2018/C 436/04)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad